

зона на Сливенъ. който се е командвалъ отъ Капитанъ А. Луко въ. Следъ него Капитанъ Бѣловъ и Капитанъ Тошевъ. Въ това време презъ мартъ 1886 годинъ, въ Сливенъ се е установилъ щаба на 6-а пеша бригада, пръвъ командиръ на която е билъ Майоръ Гуджевъ. Той командва бригадата до 16/I 1887 год. Отъ тая дата до 1/XI 1888 година бригадата се командва отъ Майоръ Кисевъ, а отъ 1/XI 1888 година до 1/I 1892 година — отъ Подполковникъ Петровъ Н.

Въ 1889 година въ Пловдивъ се формира 6-й Артилерийски полкъ отъ гдето на 28/XI 1890 г. полка окончателно се преместилъ и установилъ въ гр. Сливенъ, гдето влѣзалъ въ подчинение на 6-а пехотна бригада и съставлявалъ нераздѣлна частъ отъ нея. Пръвъ командиръ на 6-й Артилерийски полкъ е билъ Майоръ Пановъ.

Презъ 1891 година 6-а пеша бригада се преименова въ 3-а пех. Балканска дивизия и командиръ на бригадата Подполковникъ Петровъ става началникъ на дивизията, която командва до 30/I 1897 година.

Съ едно прекъсване отъ близо 3 години за да се върне пакъ като Началникъ на дивизията на 10. VII. 901 година вече въ чинъ Генералъ-майоръ, която командва до 10. I. 907 година, отъ 30. I. 897 година до 10. VII. 901 година дивизията се е командвала отъ Генералъ-Майоръ Ботевъ.

Въ началото на 1907 година Сливенския гарнизонъ се е увеличилъ съ 6-и коненъ полкъ, който е формиранъ отъ 3-и кавалерийски дивизионъ, съществуващъ отъ 4. VII. 901 година, който квартирувалъ въ гр. Добричъ. Вънъ отъ строителни части въ Сливенъ презъ това време сж формиращи Дивизионна болница и Дивизионно интенданство.

Отъ 10. I 907 год. до 15. V. 908 година дивизията се командва отъ Полковникъ Радионовъ Иванъ. Отъ тая дата до 30. IX. 913 година — отъ Генералъ-Майоръ Сарафовъ Иванъ.

Отъ 30. IX. 913 година до 28. IX. 1915 год. — Генералъ Желявски

Отъ 28. IX. 915 год. до 19. IX. 918 год. — Генералъ Лейтенантъ—Рибаровъ.

Отъ 19. IX. 918 год. до 27. X. 918 год. — Генералъ-Майоръ Поповъ Ал.

Отъ 27. X. 918 год. до 27. XII. 918 г. — Генералъ Тасевъ Ст.

Отъ 27. XII 918 год. до 1. XII. 919 год. — Генералъ Сапунаровъ М.

Отъ 1. I. 920 год. до 10. III. 920 год. — Полковникъ Нейковъ Т.

Отъ 10. III. 920 год. до 15. IX. 920 год. — Полковникъ Димитровъ Д.

Отъ 18. IX. 920 год. до 15. XII. 920 год. — Полковникъ Каридовъ М.

Въ края на 1920 година по силата на Нйойския договоръ дивизията бѣше преформирана въ полкъ, който се нарече 3 Пехотенъ Балкански полкъ.

Пръвъ командиръ на полка е билъ Полковникъ Поповъ Димитъръ отъ 17. XII. 920 год. до 12. V. 921 година.

Отъ 12. V. 921 год. до 25. V. 926 год. полка се командва отъ Полковникъ Куцаровъ Маринъ и отъ тая дата до днесъ отъ Полковникъ Христовъ Христо.

Забележка: 1) Щаба на дивизията до 7 II. 920 година се е помѣщавалъ въ зданието на Еврейската община — сега Еврейско училище — близо до градския часовникъ. На тая дата това здание изгорѣ и щабана дивизията се премѣсти въ „Дибоя“, гдето и до днесъ квартирува щаба на 3-и пех. Балкански полкъ.

2) Казармитѣ на другитѣ войсковы части сж построени както следва: презъ 1883 год. — пехотнитѣ казарми, и по късно казармитѣ на останалитѣ части.

3) До преди войната частитѣ отъ гарнизона сж излизали на лагеръ въ околността на г. Сливенъ, близо до с. Чаирлий, въ мѣстността позната на сливенци подъ името „Лагера“.

Сливенъ въ цифри.

Едно пълно очертание физиономията на днешния Сливенъ е една доста трудна задача. Но все пакъ, възъ основа на добититѣ статистически цифри, можемъ да хвърлимъ единъ погледъ, който малко много ще ни даде една поясна представа.

Нѣкогашъ Сливенъ не е билъ паланка. Винаги центъръ на култура, винаги градъ на интензивенъ животъ, винаги градъ на материали отъ първа необходимостъ не само на мѣстното население и онова на страната, но и на околнитѣ държави. Така е било въ миналото, така е и днесъ. Запомнено още откъмъ 12—13 в. Сливенъ търгува съ вина, следъ това съ кебета и шасци. Билъ производител на барутъ и оржия за целата турска империя и далечни страни. Сега — градътъ на вълненитѣ платове и облагородената американска лоза.

И при все това Сливенъ си остава единъ градъ безъ особенъ прирѣстъ, както по пространство, тъй и по население. Разбира се, това има

своитѣ причини. По време на робството е бивалъ често пѣти разселванъ и отново заселванъ. Но сѣщината се крие въ това, че Сливенъ винаги е бивалъ далечъ въ вътрешността, безъ особни съобщителни средства, както е дори до днесъ. Отъ трета страна — естествения хиктерландъ на града е тъй малъкъ, че околното население не доставя и не отнася онова, което е необходимо за ежедневната широка прехрана, която и прави обикновено прирѣста на населенитѣ пунктове.

Презъ 1830 год. следъ руско-турската война, когато е станало масовото изселване на Сливенци къмъ Бесарабия, града е броялъ 25,000 жители. По време на освобождението (1878) г. — е билъ населяванъ отъ около 18,000 жители; презъ 1888 г. — съ 20,893 ж. Презъ 1905 г. съ 25,000 жители, а презъ 1927 г. — съ **29,280 жители** при 28,370 жители презъ 1922 година.

Когато изселването е станало презъ 1830 г., отъ 25 хилядния градъ сж излезли около 15,000